

Bemærkninger til forslaget

Når dommeren har afsagt sin dom, er det ofte ikke den dømte, men hans eller hendes børn, der har fået den hårdeste straf. Hvert år oplever mellem 4.000 og 7.000 børn, at deres forældre fængsles. International forskning viser, at de ofte får depressive tendenser, problemer i skolen og med helbredet. Derudover har børn af indsatte ifølge Det Kriminalpræventive Råd tre gange så stor risiko for selv at ende i fængsel. Forslagsstillerne ønsker med dette beslutningsforslag at spænde et sikkerhedsnet ud under den lille, men ekstremt udsatte børnegruppe.

Bemærkninger til forslagens enkelte bestemmelser

Når børn besøger deres forældre i fængslerne, skal besøgsfaciliteterne kunne rumme en naturlig kontakt mellem forældre og børn. Derfor mener forslagsstillerne, at der bør indrettes særskilte børnebesøgsrum. For disse besøgsrum opstilles der minimumskrav, der tager afsæt i børnenes behov. Med udgangspunkt i de indstillinger, som arbejdsgruppen til forbedring af besøgsfaciliteter afgav den 31. januar 2003, foreslås det, at besøgsrummene mindst skal være på 8-10 m², at de indrettes som egentlige legerum, og at der gives mulighed for at benytte udendørsarealer til leg. Besøgsrummene skal desuden være tilgængelige på tidspunkter, så børnene har mulighed for at komme på besøg uden at skulle pjække fra skole, og kan f.eks. indrettes med overnatningsfaciliteter. Mange arresthuse lider i dag under pladsmangel. For at leve op til kravene sådanne steder må der laves besøgsfaciliteter uden for fængslets mure, f.eks. i dertil indrettede pavilloner. Det er uacceptabelt, at børn af indsatte i arresthuse, hvoraf mange er varetægtsfængslede og derfor endnu ikke dømt, ikke har rimelige besøgsforhold.

Nogle børn oplever, at deres eneste forsøger fængsles. Oven i chokket over anholdelsen skal de derfor forlade deres hjem i en periode, typisk til fordel for ophold på en døgninstitution. Konsekvenserne er bl.a., at barnets kontakt til daginstitution eller skole og kammerater afbrydes i en periode, hvor de i forvejen skal gennemleve krisen over at måtte undvære deres forældre. Med beslutningsforslaget vil forslagsstiller-

ne udvide eneforsørgeres adgang til at afsone straffe med elektronisk fodlænke. I dag kan fodlænkeafsoning ske ved straffe under 3 måneder efter ansøgning. Forslagsstillerne ønsker at give eneforsørgere mulighed for at afsone en hel eller dele af en straf på mere end 3 måneder med elektronisk fodlænke. Afslag skal dog fortsat kunne gives, hvis det begrundes i den begåede kriminalitets karakter, mistanke om, at den straffede vil begå ny kriminalitet under afsoningen, ellers hvis den pågældende ikke overholder de almindelige betingelser for at afsone på bopælen. Men hensynet til barnets tarv skal betinge, at der fremover skal være meget tungtvejende grunde til at give afslag på en ansøgning fra en enlig forsøger om at afsone domme med elektronisk fodlænke. Forslaget vil give en lille gruppe ekstremt udsatte børn mulighed for at opretholde et mere normalt liv, når løsningen skønnes at være til fordel for barnet.

Mange afsoner langt fra hjemmet, og derfor kan det være svært at fastholde en regelmæssig kontakt med børnene. For at understøtte de indsatte forældre i at påtage sig forældreansvaret mener forslagsstillerne, at der skal åbnes mulighed for, at de kan komme i kontakt med deres børn gennem mail og mobiltelefon, fordi det er børnenes foretrukne kommunikationsredskaber. I første omgang bør der iværksættes en forsøgsordning, der omfatter dømte i lukkede fængsler, der ikke vurderes at være i risikozonen for at misbruge mulighederne til at begå ny kriminalitet.

Børn af indsatte mangler ikke bare deres forældres støtte og opbakning, men har ofte også svært ved at dele deres oplevelser og følelser med andre børn og unge. Derfor er det altafgørende, at kommunerne støtter børnene i den svære periode. Beslutningsforslaget skal medføre, at børn af indsatte altid skal betragtes som havende behov for særlig støtte (jf. lov om social service) og derfor have tilbud om psykologbistand eller andre nødvendige foranstaltninger. Det gælder ikke mindst i situationer, hvor børn har overværet deres forældres arrestation. Med beslutningsforslaget vil sådanne oplevelser ikke få lov at danne skadelige ar på